

55. El subjuntiu present

• *canti, cantis, canti*

- A. Formes regulars
- B. Formes amb -gu-
- C. Formes irregulars

■ L'indicatiu i el subjuntiu són modes verbals que ens indiquen com és la informació que donem sobre fets, persones i objectes. Amb l'**indicatiu**, **declarem** un fet perquè el sabem o en tenim evidència. En canvi, usem el **subjuntiu** quan l'oració principal expressa **dubte**, **possibilitat**, **negació** o **emocions**:

- **Tinc febre.**
[Declaro que tinc febre.]
- **Dubto que tingui febre.**
[Expresso dubte sobre una informació.]

A. Formes regulars

A.1 En el subjuntiu només hi ha quatre temps: present, imperfecte, perfecte i plusquamperfecte. Formem el present de subjuntiu afegint les terminacions següents a l'arrel verbal:

	Primera conjugació	Segona conjugació		Tercera conjugació	
	<i>salt-ar</i>	<i>córr-er</i>	<i>perd-re</i>	<i>dorm-ir</i>	<i>lleg-ir</i>
<i>jo</i>	<i>salt-i</i>	<i>corr-i</i>	<i>perd-i</i>	<i>dorm-i</i>	<i>lleg-eix-i</i>
<i>tu</i>	<i>salt-is</i>	<i>corr-is</i>	<i>perd-is</i>	<i>dorm-is</i>	<i>lleg-eix-is</i>
<i>ell, ella, vostè</i>	<i>salt-i</i>	<i>corr-i</i>	<i>perd-i</i>	<i>dorm-i</i>	<i>lleg-eix-i</i>
<i>nosaltres</i>	<i>salt-em</i>	<i>corr-em</i>	<i>perd-em</i>	<i>dorm-im</i>	<i>lleg-im</i>
<i>vosaltres</i>	<i>salt-eu</i>	<i>corr-eu</i>	<i>perd-eu</i>	<i>dorm-iu</i>	<i>lleg-iu</i>
<i>ells, elles, vostès</i>	<i>salt-in</i>	<i>corr-in</i>	<i>perd-in</i>	<i>dorm-in</i>	<i>lleg-eix-in</i>

■ Els verbs acabats en *-jar* (*barrejar...*), *-car* (*practicar...*), *-çar* (*començar...*) i *-gar* (*pagar...*) presenten canvis ortogràfics: *jo passegi*, *jo practiqui*, *jo comenci*, *jo pagui...*

■ Els verbs acabats en *-air* (*agrair...*), *-eir* (*obeir...*), *-uir* (*traduir...*), *-iar* (*canviar...*) i *-uar* (*continuar...*) porten dièresi en algunes persones: *nosaltres agraïm*, *vosaltres agraïu...*

B. Formes amb -gu-

B.1 Els verbs que tenen *-c* en la forma de la primera persona del singular del present d'indicatiu, tenen *-gu-* en totes les formes de present de subjuntiu:

	<i>estar</i> (<i>jo esti-c</i>)	<i>aprendre</i> (<i>jo apren-c</i>)	<i>escriure</i> (<i>jo escri-c</i>)	<i>beure</i> (<i>jo be-c</i>)	<i>tenir</i> (<i>jo tin-c</i>)
<i>jo</i>	<i>estigui</i>	<i>aprenGUI</i>	<i>escriGUI</i>	<i>begui</i>	<i>tingui</i>
<i>tu</i>	<i>estiguis</i>	<i>aprenGUIS</i>	<i>escriGUIS</i>	<i>beguis</i>	<i>tinguis</i>
<i>ell, ella, vostè</i>	<i>estigui</i>	<i>aprenGUI</i>	<i>escriGUI</i>	<i>begui</i>	<i>tingui</i>
<i>nosaltres</i>	<i>estiguem</i>	<i>aprenGUEM</i>	<i>escriGUEM</i>	<i>beguem</i>	<i>tinguem</i>
<i>vosaltres</i>	<i>estigueu</i>	<i>aprenGUEU</i>	<i>escriGUEU</i>	<i>begueu</i>	<i>tingueu</i>
<i>ells, elles, vostès</i>	<i>estiguin</i>	<i>aprenGUIN</i>	<i>escriGUIN</i>	<i>beguin</i>	<i>tinguin</i>

Altres verbs amb *-gu-* en les formes del present de subjuntiu: *conèixer* (*jo conec*): *conegui...*; *creure* (*jo crec*): *cregui...*; *caure* (*jo caic*): *caigui...*; *venir* (*jo vinc*): *vingui...*; *poder* (*jo puc*): *pugui...*; *dir* (*jo dic*): *digui...*; *dur* (*jo duc*): *dugui...*

C. Formes irregulars

C.1 Els verbs següents presenten irregularitats en l'arrel:

	<i>ser</i>	<i>saber</i>	<i>cabre</i>	<i>veure</i>	<i>fer</i>
<i>jo</i>	<i>sigui</i>	<i>sàpiga</i>	<i>càpiga</i>	<i>vegi</i>	<i>faci</i>
<i>tu</i>	<i>siguis</i>	<i>sàpigues</i>	<i>càpigues</i>	<i>vegis</i>	<i>facis</i>
<i>ell, ella, vostè</i>	<i>sigui</i>	<i>sàpiga</i>	<i>càpiga</i>	<i>vegi</i>	<i>faci</i>
<i>nosaltres</i>	<i>siguem</i>	<i>sapiguem</i>	<i>capiguem</i>	<i>vegem</i>	<i>fem</i>
<i>vosaltres</i>	<i>sigueu</i>	<i>sapigueu</i>	<i>capigueu</i>	<i>vegeu</i>	<i>feu</i>
<i>ells, elles, vostès</i>	<i>siguin</i>	<i>sàpiguen</i>	<i>càpiguen</i>	<i>vegin</i>	<i>facin</i>

	<i>anar</i>	<i>haver</i>	<i>viure</i>	<i>voler</i>
<i>jo</i>	<i>vagi</i>	<i>hagi</i>	<i>visqui</i>	<i>vulgui</i>
<i>tu</i>	<i>vagis</i>	<i>hagis</i>	<i>visquis</i>	<i>vulguis</i>
<i>ell, ella, vostè</i>	<i>vagi</i>	<i>hagi</i>	<i>visqui</i>	<i>vulgui</i>
<i>nosaltres</i>	<i>anem</i>	<i>hàgim</i>	<i>visquem</i>	<i>vulguem</i>
<i>vosaltres</i>	<i>aneu</i>	<i>hàgiu</i>	<i>visqueu</i>	<i>vulgueu</i>
<i>ells, elles, vostès</i>	<i>vagin</i>	<i>hagin</i>	<i>visquin</i>	<i>vulguin</i>

Exercicis

1 [A] Marca la terminació de present de subjuntiu de cada forma.

0. *salt-em*

1. *dormim*

2. *perdem*

3. *corrin*

4. *llegeixi*

5. *afegim*

6. *cuinis*

7. *mireu*

8. *llegeixin*

9. *posi*

10. *escalfem*

11. *obri*

12. *escoltem*

13. *reuneixi*

14. *berenis*

15. *correu*

2 [A] Marca si les formes següents són d'indicatiu o de subjuntiu. En algun cas, poden ser de tots dos modes.

I: Indicatiu S: Subjuntiu

0. *cuines*

(I) S

4. *reparteixin*

I S

8. *recòrdi*

I S

1. *mengis*

I S

5. *practiqueu*

I S

9. *surti*

I S

2. *practiques*

I S

6. *canviïs*

I S

10. *imprimeixi*

I S

3. *llegim*

I S

7. *enviem*

I S

3 [A] Completa la taula següent amb el paradigma de present de subjuntiu dels verbs que es proposen i encercla els canvis ortogràfics de cada forma:

	<i>jugar</i>	<i>buscar</i>	<i>obligar</i>	<i>desplaçar</i>
<i>jo</i>	<i>jugui</i>			<i>desplaci</i>
<i>tu</i>	<i>juguis</i>			
<i>ell, ella, vostè</i>		<i>busqui</i>		
<i>nosaltres</i>		<i>busquem</i>		<i>desplacem</i>
<i>vosaltres</i>			<i>obligueu</i>	
<i>ells, elles, vostès</i>			<i>obliguin</i>	

4 [B] Completa les sèries següents amb la forma del present de subjuntiu de la persona indicada:

Present d'indicatiu (jo)	Present d'indicatiu	Present de subjuntiu
0. bec	<i>ells beuen</i>	<i>ells beguin</i>
1. estic	tu estàs	tu _____
2. aprenc	ell aprèn	ell _____
3. bec	ell beu	ell _____
4. crec	nosaltres creiem	nosaltres _____
5. puc	vosaltres podeu	vosaltres _____
6. vinc	vostè ve	vostè _____
7. prenc	nosaltres prenem	nosaltres _____
8. conec	tu coneixes	tu _____
9. moc	tu mous	tu _____
10. tinc	vosaltres teniu	vosaltres _____

5 [C] Escriu la forma corresponent del present de subjuntiu.

0. som: <i>siguem</i>	4. caps: _____	8. sabem: _____	12. visc: _____
1. sóc: _____	5. hi ha: _____	9. són: _____	13. vols: _____
2. saps: _____	6. veig: _____	10. faig: _____	14. feu: _____
3. anem: _____	7. fem: _____	11. ets: _____	15. viu: _____

6 En Hassan i la Marta estan a punt de casar-se i es diuen les frases següents. Haurien d'utilitzar el subjuntiu en totes, però fan alguns errors. Marca les sis formes verbals incorrectes i corregeix-les.

0. *M'agrada que m'estimis. És correcte.*
1. M'agrada que em dius coses boniques a l'orella. _____
2. M'entusiasma que t'agraden les mateixes pel·lícules que a mi. _____
3. Espero que tinguem un pis amb una terrassa ben aviat. _____
4. M'il·lusiona que vulgues viure amb mi. _____
5. No em molesta que tu i els teus amics aneu de copes sense mi. _____
6. M'agrada que la teva germana visqui lluny de nosaltres. _____
7. No m'agrada que els teus pares ens truquen cada vespre. _____
8. No em molesta que no tinguem gaires diners. _____
9. M'il·lusiona que estem tan units. _____
10. No em molesta que tinguis caspa. _____
11. M'agrada que tu i els teus amics llegiu el diari cada diumenge. _____
12. Espero que sabem què fem. _____

56. Indicatiu o subjuntiu? (I)

• T'aconsello que facis exercici.

- A. Indicatiu o subjuntiu?
- B. Influència, preferència i desig
- C. Infinitiu o subjuntiu?
- D. Demanar permís
- E. Valoracions

A. Indicatiu o subjuntiu?

A.1 En oracions compostes, hi ha una oració **principal** i una de **subordinada**. La subordinada depèn de l'oració principal. A l'oració principal, sempre usem l'indicatiu; en canvi, a la subordinada, podem usar l'indicatiu o el subjuntiu depenent del significat del verb principal:

Oració principal	Conjunció	Oració subordinada
Crec L'Uri no creu L'Anna sap M'agrada	QUE	les enquestes diuen la veritat. les enquestes diguin la veritat. tu dius la veritat. m'escriguis cartes a mà com abans.

[Amb el verb de l'oració principal expressem l'afirmació, el dubte, l'emoció, la possibilitat, etc. En aquesta oració només podem usar l'indicatiu.]

[Usem una conjunció per unir les dues oracions.]

[Expressem amb indicatiu o subjuntiu allò que afirmem, dubtem, que és possible, que ens emociona, etc.]

83. ▶

A.2 L'alternança entre indicatiu i subjuntiu depèn de la classe d'informació que proporcionem: Usem l'indicatiu quan **declarem** una informació, és a dir, quan expressem certesa.

• **En Pere té parella.**

[Declarem una informació. No ens impliquem en la veracitat de la informació.]

• **Sé que en Pere té parella.**

[Declarem una informació i expressem certesa.]

57. ▶

En canvi, amb el subjuntiu **no declarem** una informació, sinó que expressem –mitjançant el verb de l'oració principal– influència, dubte o valoracions:

• **Dubto que en Pere tingui parella.**

[No declarem una informació. Expressem dubte.]

• **M'agrada que en Pere tingui parella.**

[No declarem una informació. Fem una valoració.]

B. Influència, preferència i desig

B.1 Usem el subjuntiu quan expressem que algú o alguna cosa **influeix** en una altra. La influència pot ser directa (ordres) o indirecta (consells, desitjos i preferències):

- Vull que arribis puntual. [Vull que: ordre]
- T'aconsello que arribis puntual. [T'aconsello que: consell]
- Espero que t'agradi. [Espero que: desig]
- M'estimo més que arribis puntual. [M'estimo més que: preferència]

Altres verbs d'influència, preferència o desig:

aconsellar	suggestir	preferir	obligar
demanar	voler	tenir ganes	esperar
exigir	desitjar	prohibir	confiar

■ Per donar ordres en negatiu usem el subjuntiu:
No siguis tan pesat, sisplau!
64.

B.2 Amb els verbs d'influència, podem fer oferiments a altres persones:

- Vols que t'ajudi a fer els deures?
- Vol que li reservi una taula?

Amb els verbs *caldre* i *fer falta*, usem la forma de tercera persona seguida del subjuntiu per indicar obligació o necessitat:

- Cal que et matriculis al curs abans del dia 10.
- Fa falta que portis el resguard de matrícula.

B.3 Usem *tant de bo* seguit del subjuntiu per expressar un desig:

- Avui arriba el nou cap de l'empresa.
- Tant de bo sigui algú ben format i bon treballador.

[No sé com serà. Desitjo que sigui una persona ben formada i treballadora.]

■ També podem usar *tant de bo* seguit de perfet, imperfet o plusquamperfet de subjuntiu per expressar desitjos del passat amb una connexió amb el present, desitjos del futur que pensem que difícilment es compliran i desitjos del passat que no s'han complert:
Tant de bo en Pere hagi trobat entrades per al concert dels U4. [Desitjo que hagi trobat entrades per al concert.]
Tant de bo en Pere trobés entrades per al concert dels U4. [Desitjo que trobi entrades, però serà difícil.]
Tant de bo en Pere hagués trobat entrades per al concert dels U4. [Esperava que trobés entrades, però no en va trobar.]
 63.

B.4 Amb expressions de desig, podem elidir el verb principal i només dir el que desitgem:

- Que t'ho passis bé. [= Espero que t'ho passis bé.]
- Que aprofiti. [Abans de començar un àpat.]
- Que vagi bé. [Quan ens acomiadem.]
- Que et milloris. [Quan algú es troba malament.]

C. Infinitiu o subjuntiu?

C.1 Fem servir el subjuntiu quan el subjecte de l'oració principal i el de la subordinada són diferents:

- Vull que facis més exercici.
[jo] [tu]

Quan el subjecte de les dues oracions és el mateix, en l'oració subordinada utilitzem un infinitiu en lloc del subjuntiu:

- Vull fer més exercici.
[jo] [jo]
- Volem fer més exercici.
[nosaltres] [nosaltres]

■ Amb alguns verbs, podem fer servir l'infinitiu encara que el subjecte de la principal i el de la subordinada siguin diferents. En aquests casos, en la frase hi ha un pronom que indica que els subjectes són diferents:
Jo et recomano fer més exercici. = *Jo et recomano que facis més exercici.*
 [tu] [jo] [tu] [jo] [tu]

D. Demanar permís

D.1 Amb les expressions *molestar*, *importar* i *fer res* i la conjunció *que* a l'oració principal, podem fer **peticions**:

- Us molesta que apugi una mica el volum de la ràdio? [= Puc apujar una mica el volum de la ràdio?]
- Li fa res que apugi una mica el volum de la ràdio?
- T'importa que apugi una mica el volum de la ràdio?

■ Usem l'indicatiu quan la conjunció *que* usem és *si*:

Et molesta **si**...

Et fa res **si**...

T'importa **si**...

Us molesta **si** apujo una mica el volum de la ràdio?

Li fa res **si** apujo una mica el volum de la ràdio?

T'importa **si** apujo una mica el volum de la ràdio?

E. Valoracions

E.1 Usem el subjuntiu quan el parlant fa alguna **valoració** sobre algú o alguna cosa:

- M'agrada que em toquis els cabells. [M'agrada que: valoració.]

Altres expressions de valoració:

(no) agradar   (no) molestar   (no) alegrar   (no) empipar   (no) sorprendre's
(no) saber greu   (no) entusiasmar   (no) il·lusionar   (no) empenyar   no fer res

57 ▶

E.2 Fem valoracions amb els verbs *ser* i *estar* seguits d'un adjectiu o un nom i una forma del subjuntiu:

Valoració		
<i>estar</i> + adjectiu + <i>que</i> + subjuntiu	<i>ser</i> + adjectiu + <i>que</i> + subjuntiu	<i>ser</i> + nom + <i>que</i> + subjuntiu
<i>estic fart que</i> <i>estic tip que</i> <i>estic content que</i> <i>estic trist que</i> ...	<i>és bo que</i> <i>és dolent que</i> <i>és interessant que</i> <i>és divertit que</i> <i>és positiu que</i> ...	<i>és una llàstima que</i> <i>és una pena que</i> ...
<p><u>Estic tip que els preus del lloguer augmentin tant.</u> <u>És negatiu que els preus del lloguer augmentin tant.</u> <u>És una pena que els preus del lloguer augmentin tant.</u></p>		

Exercicis

1 [A] Marca la forma verbal adequada segons el significat de la frase.

- En Joan té / tingui una casa molt gran.
  - No crec que en Joan té / tingui una casa gaire gran.
- L'any que ve vas / vagis de vacances al Marroc?
  - Pot ser que l'any que ve vas / vagis de vacances al Marroc?
- No m'agrada que els bancs cobren / cobrin comissions per tot.
  - Els bancs cobren / cobrin comissions per tot.
- Et recomano que aprens / aprenguis català.
  - Creç que has / hagi d'aprendre català.
- Espero que t'agrada / t'agradi aquest regal.
  - T'agrada / T'agradi aquest regal?
- Dubto que tinc / tingui un sou millor l'any que ve.
  - Sé que tindrè / tingui un sou millor l'any que ve.
- Dubto que l'economia millora / millori.
  - És veritat que l'economia millora / millori.

56 Indicatiu o subjuntiu? (I) Exercicis

2 [B] Reescriu les frases que diu el nou cap d'una oficina als seus treballadors fent servir un verb del requadre en l'oració principal. Fixa't en les paraules proporcionades per construir la frase.

desitjar	confiar	preferir	esperar	aconsellar	suggestir	tenir ganes	caldre
----------	---------	----------	---------	------------	-----------	-------------	--------

- 0. DESIG | nosaltres | ser un equip eficient *Desitjo que (nosaltres) siguem un equip eficient.*
- 1. GANES | nosaltres | augmentar els beneficis de l'empresa _____
- 2. SUGGERIMENT | nosaltres | fer reunions curtes però efectives _____
- 3. CONFIANÇA | nosaltres | treballar junts molt temps _____
- 4. CONSELL | vostès | venir a veure'm si hi ha algun problema _____
- 5. PREFERÈNCIA | vostès | ser directes amb mi _____
- 6. ESPERANÇA | nosaltres | ser millors que els competidors _____
- 7. OBLIGACIÓ | vostès | posar-hi el seu gra de sorra _____

3 [B] El dia de Cap d'Any, diferents persones formulen desitjos per a l'any que comença. Fixa't en les persones i les seves circumstàncies, i relaciona-les amb un desig fent servir *tant de bo*. Després, escriu el desig que formula cada persona.

Persona	Quin desig té per al nou any?
0. Anna: té una feina precària.	a. _____ (treure) bones notes el trimestre que ve.
1. Juan: els seus fills han tret males notes l'últim trimestre.	b. _____ (trobar) un pis barat al passeig marítim.
2. Pau: s'ha separat de la seva dona.	c. <i>Tant de bo conservi</i> (conservar) la feina.
3. Sílvia: el seu gat està malalt.	d. _____ (no morir-se).
4. Pedro: la seva dona viu a l'Equador.	e. _____ (poder) treballar en una escola innovadora.
5. Kamal: vol obrir una botiga de queviures.	f. _____ (aconseguir) un crèdit per obrir el negoci.
6. Cristina i Pau: volen un pis amb vistes al mar.	g. _____ (venir) a viure amb mi aquest any.
7. Jin: vol ser mestre.	h. _____ (conèixer) algú interessant aquest any que comença.

4 [B] Els treballadors de l'empresa Curra redacten un manifest en el qual exigeixen als executius de la direcció de l'empresa millores en la seva feina. Completa les frases ordenant els mots proporcionats. Posa en subjuntiu el verb que et donem en infinitiu.

0. ens | hores extres | que | exigim | ens | pagar

Exigim que ens paguin les hores extres.

1. comunicar | amb vint-i-quatre hores d'antelació | que | volem | els canvis d'horari | els directius

Volem que _____

2. cal | l'empresa | complir | que | a la feina | les normes d'higiene

Cal que _____

3. les persones més grans | demanem | que | acomiadar | no

Demanem que _____

4. seguretat | haver-hi | obliga | l'Estatut del treballador | que | al lloc de treball

L'Estatut del treballador obliga que _____

5. els menors de setze anys | que | treballar | la llei | prohibeix

La llei prohibeix que _____

6. exigim | haver-hi | calefacció | als tallers | que | a l'hivern

Exigim que _____

7. augmentar | volem | els sous | que

Volem que _____

5 [B] Completa els oferiments que fa la Mireia a l'Amàlia, una senyora gran a qui cuida. Fes servir els verbs del requadre.

portar	mirar	avisar	anar	llegir	apujar
--------	-------	--------	------	--------	--------

0. L'Amàlia fa cara de tenir set. *Vol que li porti un got d'aigua?*
1. Fa fred a l'habitació. _____ la calefacció?
2. L'Amàlia cada dia mira el telenotícies del migdia. _____ juntes el telenotícies?
3. A l'Amàlia li agrada molt la novel·la històrica. _____ un capítol de la novel·la que vam començar?
4. L'Amàlia es troba molt malament. _____ una infermera?
5. Dimarts és l'aniversari de la néta de l'Amàlia. _____ a comprar un regal per a ella?

6 [C] Un grup d'amics parlen de l'excursió al Puigsacalm que han organitzat. Escriu frases amb les paraules que et donem fent servir un infinitiu o un verb en subjuntiu segons el subjecte de l'oració principal i el de la subordinada. En algun cas, pot haver-hi més d'una possibilitat.

0. (jo) esperar (jo) passar-m'ho molt bé. *Espero passar-m'ho molt bé.*
1. (vosaltres) em recomanar (jo) dur paraigua? _____
2. (jo) confiar (el meu gos) arribar al cim. _____
3. (jo) suggerir (algú) portar berenar. _____
4. (vosaltres) dubtar (jo) ser el primer d'arribar al cim? _____
5. (jo) agradar (jo) sortir a la muntanya els caps de setmana. _____
6. (jo) agradar haver-hi gent diferent en l'excursió. _____
7. (jo) us suggerir (vosaltres) portar botes impermeables. _____
8. (jo) molestar (la gent) llençar brossa a la muntanya. _____

7 [D] En Pedro i en Robert viuen junts en un pis. En Pedro fa una festa dissabte que ve i demana uns quants favors a en Robert. Completa les frases amb una forma de l'indicatiu o del subjuntiu dels verbs.

0. Et fa res si *convido* (convidar) els meus companys de feina a sopar dissabte?
1. Et fa res que dues companyes _____ (quedar-se) a dormir?
2. Et molesta que les companyes _____ (fer servir) el teu xampú?
3. T'importa que _____ (quedar-se) a esmorzar?
4. Et fa res si _____ (posar) la música una mica alta?
5. Et molesta si no _____ (rentar) els plats després del sopar?
6. Et molesta que _____ (agafar) el teu ordinador portàtil per posar música?
7. T'importa que els meus amics _____ (portar) una guitarra i la _____ (tocar)?

8 [E] L'Anna, que és una dona que no suporta el fum ni la gent deixada, parla del seu xicot. Classifica els verbs del requadre segons que puguin expressar valoracions positives o negatives. Després, escriu una frase amb cada verb per veure què pensa l'Anna del seu xicot.

agradar	 <i>agradar</i>
molestar	

0. fer el sopar cada dia. *M'agrada que faci el sopar cada dia.*

1. menjar-se les ungles _____.

2. fer esport cada dia _____.

3. fumar _____.

4. portar els cabells greixosos _____.

5. saber cuinar molt bé _____.

6. parlar amb la boca plena _____.

7. tenir poca paciència _____.

8. enviar missatges romàntics per mòbil _____.

9 [E] En Ciset té setanta-cinc anys i es lamenta d'algunes coses que observa en els temps actuals. Completa les frases amb el verb més adequat en subjuntiu.

conèixer-se	consumir	dissenyar	fer-se	sopar
desaparèixer	ser	queixar-se	treure	

0. És una llàstima que els veïns de l'edifici no es **coneguin**.

1. És una pena que _____ els petits comerços.
2. No és bo que les famílies _____ davant la tele i no parlin.
3. És estrany que la gent _____ diners d'un caixer automàtic.
4. És sorprenent que la gent no _____ de la incomoditat de viatjar amb avió.
5. És increïble que totes les gestions bancàries _____ per internet.
6. És fastigós que la gent _____ productes plens de conservants.
7. És horrorós que tota la música comercial _____ en anglès.
8. No és bo que els arquitectes _____ les ciutats pensant sobretot en els cotxes.

10 L'Alberto va a una oficina de treball per demanar consell i té la conversa següent amb una assessora. Omple els buits amb el present d'indicatiu, el present de subjuntiu o l'infinitiu del verb entre parèntesis.

A: —Bon dia. Com el puc ajudar?

B: —Bon dia. (0.) **Necessito** (necessitar) que (1.) m' _____ (assessorar) sobre com puc fer el meu currículum. Estic buscant feina i espero (2.) _____ (trobar)-ne una ben aviat.

A: —Cap problema. (3.) _____ (ser) molt senzill. Per començar, ha de fer una llista de les seves dades personals i la seva experiència laboral.

B: —Molt bé. Cal que hi (4.) _____ (posar) totes les meves dades personals?

A: —No, no és necessari que hi (5.) _____ (fer constar) si és casat o solter, per exemple.

B: —D'acord. M'aconsella que hi (6.) _____ (detallar) totes les feines des que tenia catorze anys fins ara?

A: —No, no cal. És recomanable que hi (7.) _____ (mencionar) les feines més pertinents per a la feina que busca. Sap escriure el currículum amb el format adequat? Vol que el (8.) _____ (fer) junts amb l'aplicació informàtica?

B: —No, no cal, no (9.) _____ (preocupar-se). A casa tinc ordinador i els meus fills em podran ajudar.

A: —Només són cinc minuts.

B: —De veritat, no cal. (10.) _____ (tenir) una pregunta més: fa falta que (11.) _____ (dir) quines llengües conec i quins coneixements d'informàtica tinc?

A: —Sí, és important que (12.) _____ (destacar) el coneixement de llengües i el nivell. Avui dia les empreses (13.) _____ (exigir) que els seus treballadors (14.) _____ (saber) idiomes i (15.) _____ (tenir) bon tracte amb la gent.

B: —Molt bé.

A: —Alguna cosa més?

B: —No, això és tot.

A: —Perfecte. Li fa res que li (16.) _____ (fer) un parell de preguntes per fer estadístiques? Em fa falta (17.) _____ (afegir) aquesta informació a la seva fitxa.

B: —Cap problema. No (18.) _____ (patir). Digui, digui.

A: —D'on és i quants anys fa que viu a Catalunya?

B: —(19.) _____ (ser) de l'Equador i fa tres anys que (20.) _____ (viure) a Catalunya.

A: —Moltes gràcies. Això és tot.

B: —De res. Fins a una altra!

A: —Que (21.) _____ (anar) bé. I tant de bo no ens (22.) _____ (veure) fins d'aquí a molts dies.

B: —Moltes gràcies, de nou. Adéu!

• És probable que **plogui**, però no crec que **nevi**.

A. Dubte, probabilitat i certesa

B. Comunicació, pensament i percepció

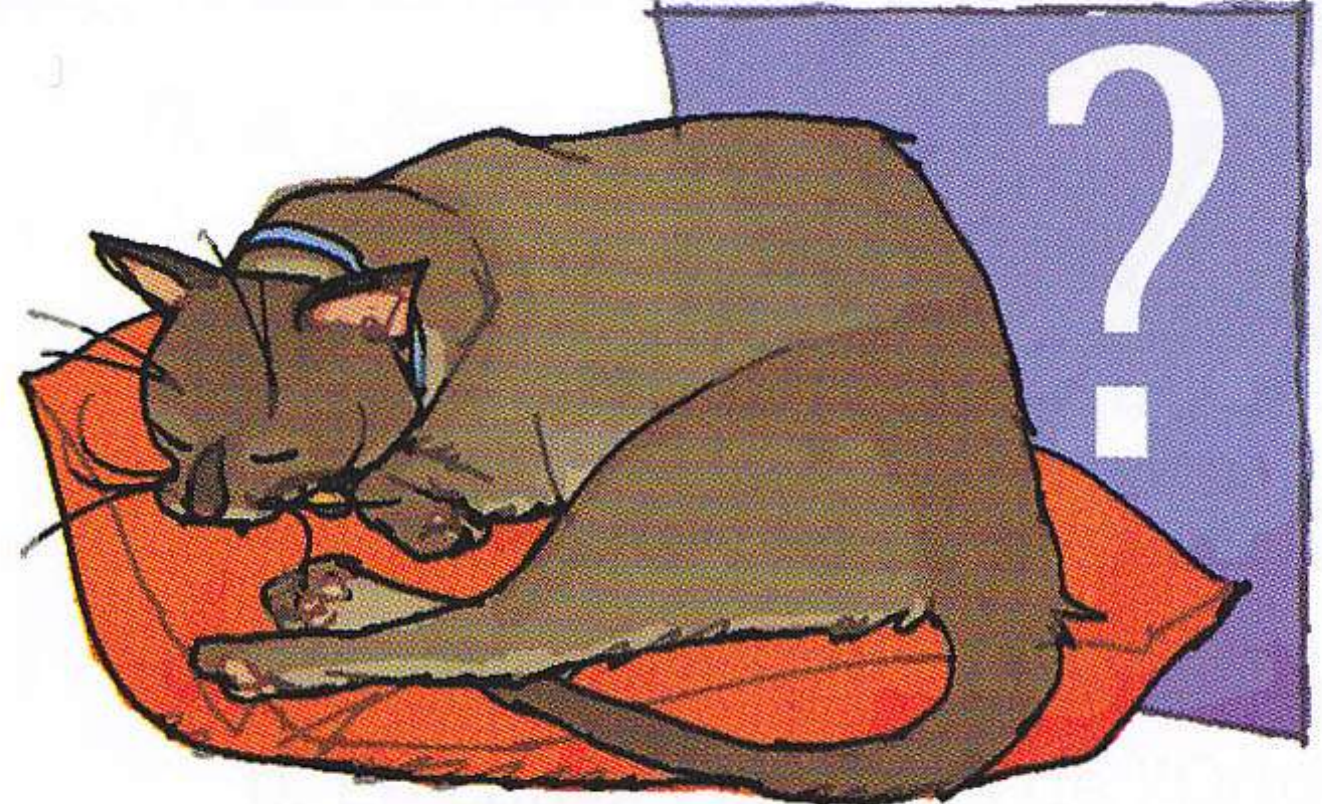
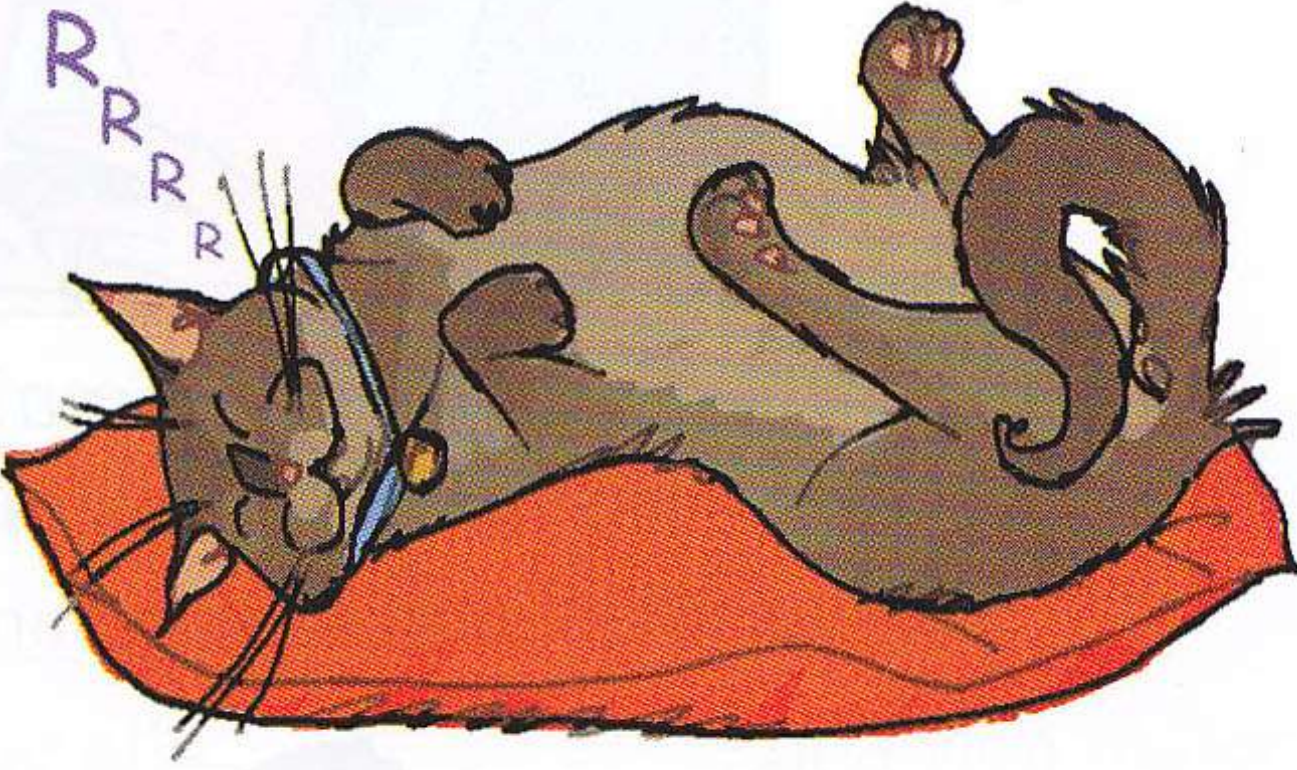
A. Dubte, probabilitat i certesa

A.1 Fem servir el subjuntiu a l'oració subordinada quan el verb de l'oració principal expressa dubte o probabilitat. Si el verb de l'oració principal expressa certesa fem servir l'indicatiu:

- Dubto que en Joan **parli** malament de mi.
[Dubto que: dubte: subjuntiu.]
- És probable que en Joan **parli** malament de mi.
[És probable que: probabilitat: subjuntiu.]
- Sé que en Joan **parla** malament de mi.
[Sé que: certesa: indicatiu.]

A.2 També podem expressar dubte i probabilitat (amb el verb en subjuntiu a l'oració subordinada) i expressar certesa (amb el verb en indicatiu a l'oració subordinada) amb les estructures següents:

• Dorm en Mixo?

Dubte i probabilitat	Certesa
Subjuntiu	Indicatiu
<p><u>És probable que dormi.</u> <u>És possible que dormi.</u> <u>Pot ser que dormi.</u></p> <div data-bbox="336 1611 995 1861" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>■ Amb <u>potser</u>, <u>probablement</u> i <u>segurament</u> usem l'indicatiu per expressar dubte: <u>Potser dorm.</u> <u>Probablement dorm.</u> <u>Segurament dorm.</u></p> </div> 	<p><u>Pel que sembla dorm.</u> <u>Es veu que dorm.</u> <u>Sembla que dorm.</u> <u>Estic segur que dorm.</u> <u>Segur que dorm.</u> <u>És segur que dorm.</u> <u>És cert que dorm.</u> <u>És evident que dorm.</u> <u>És veritat / veritable que dorm.</u></p>

A.3 Quan neguem les expressions de certesa, podem usar l'indicatiu o el subjuntiu a l'oració subordinada. Usem el subjuntiu quan expressem dubte:

- No és veritat que els homes **guanyin** més que les dones. [Dubto d'això.]

Usem l'indicatiu quan fem referència a alguna cosa que algú ha declarat:

- Els homes **guanyen** més que les dones.
- Què dius! No és veritat que els homes **guanyen** més que les dones.
[Tu declares una cosa i jo dic que això no és veritat.]

■ Quan neguem una frase amb potser, probablement i segurament, usem l'indicatiu:
Potser **no dorm**.

B. Comunicació, pensament i percepció

B.1 Quan comuniquem alguna cosa a algú de manera afirmativa, usem l'indicatiu a l'oració subordinada:

- *El cambrer explica als clients que les postres **són** casolanes.* [Comunica als clients que són casolanes.]

Quan afirmem el que pensem o sentim, també fem servir l'indicatiu a l'oració subordinada:

- *Els clients creuen que les postres **són** casolanes.* [Pensen que són casolanes.]
- *Els clients noten que les postres **són** casolanes.* [Les tasten i perceben que són casolanes.]

Altres verbs de comunicació, pensament o percepció:

Verbs de comunicació	Verbs de pensament	Verbs de sentit o percepció
<i>explicar</i>	<i>creure</i>	<i>notar</i>
<i>dir</i>	<i>pensar</i>	<i>sentir</i>
<i>afirmar</i>	<i>considerar</i>	<i>percebre</i>
<i>escriure</i>	<i>oblidar</i>	<i>veure</i>
<i>llegir</i>	<i>opinar</i>	<i>escoltar</i>
<i>comunicar</i>	<i>imaginar</i>	<i>descobrir</i>
<i>confirmar</i>	<i>saber</i>	<i>adonar-se</i>
<i>aclarir</i>	<i>semblar</i>	
<i>assegurar</i>	<i>suposar</i>	
<i>comentar</i>		
<i>negar</i>		

B.2 Quan neguem un verb de comunicació, de pensament o de sentit a l'oració principal, podem fer servir l'indicatiu o el subjuntiu en la frase subordinada, però hi ha un canvi de significat. Usem el subjuntiu quan no ens comprometem amb la veracitat del que afirmem o pensem. En canvi, usem l'indicatiu quan afirmem alguna cosa perquè la sabem o algú l'ha declarat:

—És bona la crema?

—No noto que **sigui** casolana. Diria que és comprada.

[No sé si és casolana o no.]

—És bona la crema?

—No noto que **és** casolana. Diria que és comprada.

[Tinc informació que diu que és casolana, però no ho noto.]

1 [A] L'Izem ha anat a una entrevista de feina i parla amb en Jan sobre com li ha anat. Completa les frases amb una forma d'indicatiu (present o futur) o de subjuntiu del verb entre parèntesis.

0. És evident que **és** (ser) una bona empresa.
1. És probable que el sou _____ (ser) bastant baix.
2. Sembla que el meu perfil _____ (interessar) a l'empresa.
3. Estic segur que em _____ (trucar) per oferir-me la feina.
4. És cert que jo _____ (poder) ser una bona aportació a l'empresa.
5. Estic segur que no _____ (ser) la feina ideal, però almenys és una feina.
6. Pel que sembla, els treballadors _____ (estar) bastant contents amb l'empresa.
7. És probable que el meu sou inicial no _____ (ser) gaire alt.
8. Segur que m' _____ (agradar) la feina.

2 [A] La Naja acaba de perdre la feina i en Josep l'anima sobre les perspectives de trobar un nou lloc de treball. Reescriu les frases de la Naja negant el verb principal.

0. J: Estic segur que trobaràs una altra feina ben aviat.

N: **No estic segura que trobi una altra feina aviat.**

1. J: És evident que tens un bon currículum.

N: _____

2. J: Potser trobaràs una feina millor.

N: _____

3. J: Estic convençut que la teva situació millorarà.

N: _____

4. J: Segurament cobraràs més en una altra empresa.

N: _____

5. J: És veritat que ets una persona treballadora i intel·ligent.

N: _____

6. J: Probablement tindràs millors companys a la feina nova.

N: _____

3 [B] Completa les frases següents amb una forma de l'indicatiu o del subjuntiu dels verbs del requadre. En alguns casos són possibles totes dues formes.

estar
passar
tenir
haver-hi
fer
robar
caldre

0. a. L'Anna nota que **està** més grassa.

b. En canvi, en Xavi no nota que l'Anna **estigui** / **està** més grassa.

1. a. En Marçal s'imagina que el seu cap _____ diners de l'empresa.

b. En canvi, l'Albert no s'imagina que _____ grans quantitats de diners.

2. a. L'Oriol nota que els seus amics _____ una vida millor que ell.

b. En canvi, els amics de l'Oriol no noten que ells _____ una vida millor.

3. a. L'Isaac sent que es _____ gran.

b. En canvi, la dona de l'Isaac no sent que ell es _____ gran.

4. a. Els psicòlegs consideren que cada cop _____ més problemes psicològics.

b. En canvi, la gent no considera que cada cop _____ més problemes psicològics.

5. a. En Robert i la seva exnòvia s'adonen que _____ massa estona junts.

b. Els amics d'en Robert i la Sandra no s'adonen que _____ massa estona junts.

6. a. L'ajuntament comunica als ciutadans que _____ pagar l'impost d'aigua.

b. La propietària de la finca no comunica als llogaters que _____ pagar les despeses de la comunitat.

4 [A i B] La Núria acaba de ser mare i això li ha canviat la vida. Les seves amigues especulen sobre el seu nou comportament. Completa les frases següents amb la forma de l'indicatiu o del subjuntiu del verb entre parèntesis:

0. Suposo que ara **té** (tenir) menys temps per a les amigues.
- Pot ser que el seu marit no l'_____ (ajudar) gaire i _____ (estar) atabalada.
  - Dubto que _____ (tenir) ganes de fer coses el cap de setmana.
  - Potser _____ (tenir) altres amigues.
  - Crec que no _____ (haver) de criticar-la. Fer de mare es difícil!
  - Estic segura que li _____ (agradar) ser mare i no _____ (pensar) en nosaltres.
  - És possible que _____ (estar) molt enfeïnada.
  - M'imagino que _____ (llevar-se) molt d'hora i _____ (haver) de cuidar la nena, i no _____ (tenir) temps per fer altres coses.
  - Pot ser que _____ (estar) cansada i no _____ (voler) sortir tant.
  - No crec que _____ (ser) tan dur fer de mare. Jo també ho he fet!

5 [B] Relaciona cada frase amb una possible continuació tenint en compte l'ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Escriu la lletra al costat de la frase corresponent.

0. a. L'Anna no nota que està més prima. **a**
 b. L'Anna no nota que estigui més prima. **b**
 a. Realment s'ha aprimat.
 b. No tinc clar si està més prima o no.
- a. L'Albert no s'imagina que el seu cap robi diners de l'empresa. _____
 b. L'Albert no s'imagina que el seu cap roba diners de l'empresa. _____
 a. Corren rumors per l'oficina fa dies.
 b. Tothom sap que el cap és un lladre.
  - a. L'Oriol no nota que els seus amics tinguin una vida millor que ell. _____
 b. L'Oriol no nota que els seus amics tenen una vida millor que ell. _____
 a. Tots tenen més o menys el mateix estil de vida.
 b. Realment tenen un estil de vida millor: han estudiat i tenen sous més alts.
  - a. L'Isaac no veu que es fa gran. _____
 b. L'Isaac no veu que es faci gran. _____
 a. Fa esport cada dia i està en forma.
 b. És que ja ha fet seixanta anys.
  - a. La psicòloga no considera que cada cop hi ha més problemes psicològics. _____
 b. La psicòloga no considera que cada cop hi hagi més problemes psicològics. _____
 a. L'augment dels problemes psicològics és un tòpic.
 b. Les enquestes demostren que ha augmentat el nombre de persones amb problemes psicològics.
  - a. En Robert i la seva exnòvia no s'adonen que passin massa estona junts. _____
 b. En Robert i la seva exnòvia no s'adonen que passen massa estona junts. _____
 a. Fins i tot s'han oblidat que tenen altres amics.
 b. No en són conscients.